Súd:	Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka:	1C/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8516200476
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Vladimír Gurka
ECLI:	ECLI:SK:OSSL:2021:8516200476.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobkyne: V. D., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Z. XX, občan SR, pr. zast.: Mgr. Maroš Ježík, advokát, Murgašova 86/1, 058 01 Poprad proti žalovanému: Q. E., nar. XX.X.XXXX, XXX XX Z. XX, občan SR, pr. zast.: JUDr. Vladimír Koman, advokát, 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode takto

r o z h o d o l :

I. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán sporu patria:

Nehnuteľnosti:
zapísané na LV č. XXX v k.ú. Z., okres W. I. v evidencii Okresného úradu v Starej Ľubovni, katastrálneho odboru, a to
1/ rodinný dom súp. č. XX postavený na parcele KN C 82,
2/ parcelu KN C 82, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 799 m2, to všetko v podiele 1.

Záväzky:
zostatok úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou, a.s., č. XXXXXXXXX vo výške 20 632,78 eur.

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalovanej p r i k a z u j e :

Nehnuteľnosti:
zapísané na LV č. XXX v k.ú. Z., okres W. I. v evidencii Okresného úradu v Starej Ľubovni, katastrálneho odboru, a to
1/ rodinný dom súp. č. XX postavený na parcele KN C 82,
2/ parcelu KN C 82, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 799 m2, to všetko v podiele 1.

Záväzky:
zostatok úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou, a.s., č. XXXXXXXXX vo výške 20 632,78 eur.

III. Žalovaná je p o v i n n á doplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu žalobcu na hodnote majetku tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu a z titulu náhrady toho, čo sa zo spoločných prostriedkov vynaložilo na ostatný majetok žalovanej sumu 29 237,03 eur do 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 92,74 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) po rozvode manželstva strán sporu.

2. Žalobu odôvodnil tým, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/250/2013-202 zo dňa 9.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.4.2015. Po rozvode sa pokúsil o vyporiadanie BSM mimosúdne, ale neúspešne. Za trvania manželstva nadobudli: 1. hnuteľné veci: motorové vozidlá Kia Sportage v roku 2009 za cenu 28 000 eur a Hyundai Tucson v roku 2011 za cenu 29 874,50 eur (ďalej aj „motorové vozidlá“) a ďalších 24 vecí (vzhľadom na neskoršiu zmenu žaloby, na základe ktorej žalobca nežiadal tieto hnuteľné veci vyporiadať okrem nárokov týkajúcich sa motorových vozidiel, súd sa týmito bližšie nezaoberal a tieto bližšie nebude rozvádzať); 2. nehnuteľný majetok v k.ú. Z., a to rodinný dom súp. č. XX a parcelu KN C 82 o výmere 799 m2, zapísaný na LV č. XXX v k.ú. Z. v podiele 1, ktoré nehnuteľnosti majú hodnotu 100 000 eur, teda podiel patriaci do BSM má hodnotu 50 000 eur; 3. vnesené investície do rodinného domu súp. č. 46 v Z., ktoré vymenoval a ohodnotil v 35-tich bodoch v celkovej výške 44 600 eur s tým, že práce a materiál pri nadstavbe a prístavbe rodinného domu uviedol v bodoch 1 - 11, práce a materiál pri prerábaní hornej kúpeľne v bodoch 12 - 17, práce a materiál pri prerábaní dolnej kúpeľne v bodoch 18 - 22, práce a materiál na kúrení v podkroví a prístavbe v bodoch 23 a 24, elektrické práce a materiál v bodoch 25 a 26, práce a materiál pri detskej izbe v bodoch 27 - 29, práce a materiál vo verande v bodoch 30-33 a iné práce v bodoch 34 a 35; 4. ťarchy - úver na bývanie poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a. s. zabezpečený záložným právom na rekonštrukciu rodinného domu, zostatok úveru predstavuje sumu 18 545,84 eur. Keďže žalobca sa odsťahoval z rodinného domu a býva tam žalovaná s rodičmi, preto navrhol vyporiadať BSM tak, že nehnuteľnosti budú prikázané žalovanej spolu s ťarchou predstavujúcou uvádzaný úver. Zároveň uviedol, ako navrhuje rozdeliť hnuteľné veci a tiež navrhol, aby mu polovicu z vnesených investícií žalovaná nahradila, teda aby mu z titulu vyporiadania BSM vyplatila celkovo sumu 23 334,16 eur (po zohľadnení aj ceny hnuteľných vecí a investícií).

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/250/2013-202 zo dňa 9.4.2015, detail úveru ku dňu 5.12.2015, LV č. XXX v k.ú. Z. a evidenčné karty motorových vozidiel.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu v dvoch vyjadreniach. V prvom sa vyjadrila iba k hnuteľným veciam s tým, že väčšina nepatrí do BSM, a to sa týka aj motorových vozidiel, ktoré boli kúpené v roku 2009 (Kia), resp. v roku 2007 (Hyundai) na podnikania. V druhom vyjadrení sa okrem hnuteľných vecí vyjadrila aj k ostatným položkám uvedeným v žalobe. Nehnuteľnosti získali na základe kúpnej zmluvy od matky žalovanej. Investície pod číslom 1 až 9, 23 až 29 a 34 a 35 boli financované z úveru od Slovenskej sporiteľne s tým, že cena bodov 2, 4 až 8 je absolútne nadhodnotená. Zároveň ohodnotila aj práce a materiál v bodoch 23 až 29. Práce a materiál uvedené v bodoch 10 a 11 (zadná terasa a prerábanie schodiska), v bodoch 12 - 22 (prerábanie hornej a dolnej kúpeľne) a v bodoch 30 - 33 boli (týkajúce sa verandy) realizované pred manželstvom a boli financované z úveru, ktorý jej poskytla spol. Triangel vo výške 300 000,-Sk a ktorý splatila v máji 2010 a z úveru poskytnutého spol. Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. (ďalej aj PSS) v roku 2005, ktorý ešte stále spláca z vlastných prostriedkov mesačne po 110,38 eur a predpokladaný dátum poslednej splátky je 02/2018. Zostatok úveru k 17.6.2016 činí 16 999,29 eur. Všetky úvery poskytnuté pred aj počas manželstva splácala sama. Ich manželstvo trvalo od 24.4.2010 do 25.4.2015, ale žalobca sa už v júli 2013 odsťahoval z domu a ničím neprispieval na chod domácnosti, ani údržbu nehnuteľnosti, ani si neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy voči predávajúcej. Navyše sa nadmerne venoval pitiu alkoholu a v podstate celý svoj príjem prepil, preto jeho podiel na nadobudnutí majetku v BSM je podľa jej názoru nie 50 %, ale iba 10 %. Namietla absolútnu nereálnosť sumy, ktorú žalobca požaduje na výplatu a ani jej nie je známe, ako k nej dospel.

5. Na preukázanie svojich tvrdení pripojila k vyjadreniu výpis zo živnostenského registra, kúpnu zmluvu č. 5200092 zo dňa 28.5.2009, zmluvu o úvere CarCredit zo dňa 28.5.2009, splátkový kalendár k úverovej zmluve č. XXXXXXX, oznámenie o ukončení úverovej zmluvy č. XXXXXXX, mail zo dňa 13.6.2016 o potvrdení o ukončení zmluvy č. LZF/07/50912, výpis z účtu z OTP Banky za január 2008, faktúru č.

78/2009 zo dňa 29.6.2009, potvrdenie zo dňa 29.6.2016, pokladničný doklad z NAY, cenovú ponuku na obklad schodov a zábradlia, príjmové pokladničné doklady a pokladničné doklady o nákupe materiálu alebo platbách za práce, potvrdenie Slovenskej sporiteľne zo dňa 17.6.2016 a 5 faktúr od Jozef Repka - STAVMAT s dokladmi o ich úhradách.

6. Na základe dožiadania súdu boli súdu od Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Starej Ľubovni predložené evidenčné karty motorových vozidiel s plnomocenstvami, výpismi z obchodného registra a faktúrami týkajúcimi sa oboch vozidiel, od Okresného úradu v Starej Ľubovni, katastrálneho úradu bol predložený LV č. XXX v k.ú. Z. a kópie kúpnej zmluvy V 853/11 a zmluvy o zriadení záložného práva V 1003/11 a žiadosť o výmaz záložného práva.

7. Žalobca na výzvu súdu sa vyjadril okrem hnuteľných vecí k jednotlivým položkám investícií, pričom ocenil väčšinu položiek a vyjadril sa, kto tú ktorú položku vykonával. Doklad od banky o aktuálnom zostatku úveru od Slovenskej sporiteľne, a.s. a o zostatku úveru ku dňu rozvodu manželstva od banky nedostal, tento údaj však banka vie poskytnúť súdu. Môže predložiť iba obraty z Internetbankingu. Úver spláca žalovaná. Taktiež sa vyjadril, prečo navrhuje vysporiadať v konaní aj motorové vozidlá. Obe síce sú zapísané na žalovanú ako SZČO, ale vozidlo Kia bolo splatené v roku 2012, teda počas manželstva a splátky splácal žalobca, podobne financoval opravy vozidla z X. V.. Vozidlo Hyundai bolo zakúpené počas manželstva zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM.

8. K vyjadreniu pripojil žalobca pripojil 5 faktúr od Jozef Repka - STAVMAT s dokladmi o ich úhradách (rovnakých ako žalovaná), príjmové pokladničné doklady a pokladničné doklady o nákupe stavebného materiálu a platení stavebných prác, 2 potvrdenia o nákupe materiálu, výpisy z internetbankingu k úveru na bývanie, 3 zákazkové listy a dva pokladničné doklady o úhrade prác na vozidle Kia, pokladničnú potvrdenku z OTP Banky zo dňa 7.2.2013, faktúru č. 13502 o oprave vozidla Kia a dva poštové doklady o úhradách poistného poisťovni Kooperativa poisťovňa, a.s.

9. Do zmeny žaloby (po zmene právneho zastúpenia na strane žalobcu) trvali strany sporu a ich zástupcovia vo svojich písomných vyjadreniach.

10. Žalobca okrem už vyššie uvedených tvrdení ešte poprel niektoré tvrdenia žalovanej ohľadne toho, kto robil práce pri jednotlivých investíciách do nehnuteľnosti, ktoré uviedol v žalobe s tým, že čiastočne sa prestavba domu financovala aj zo spoločných úspor. Tiež poukázal na to, že doklady predložené žalovanou o prerábke oboch kúpeľní nie sú skutočnými dokladmi týkajúcimi sa kúpeľní v dome, tieto doklady má od svojich známych. Poprel, že by matka žalovanej zobrala úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Úver vo výške 300 000,-Sk žalovaná zobrala, ale použila ho na zaplatenie pokuty z daňového úradu. Poprel tiež, že by mal nízky príjem a ten ešte aj prepil. Žalovaná na jednej strane tvrdí, že je už dlhšiu dobu v strate, preto mu nie je zrejmé, ako by dokázala splácať úvery, autá, realizovať nákladnú rekonštrukciu domu, viesť domácnosť a ešte sa aj starať o žalobcu. Pracoval v Holandsku, teda mal dostatočný príjem. Riadne sa podieľal na chode domácnosti, splácal hypotéku, väčšinu prác v dome realizoval sám.

11. Žalovaná okrem už vyššie uvedených tvrdení ešte v podaní zo dňa 7.11.2016 doplnila, že jej matke pri kúpe nehnuteľností vyplatili sumu 10 672,66 eur, a to formou splatenia úveru, ktorý si jej matka zobrala na rekonštrukciu nehnuteľnosti (pôvodne vo výške 400 000,-Sk) a aj tieto peniaze do nehnuteľnosti investovala. Pri úvere od Prvej stavebnej sporiteľni ich spoločná investícia predstavuje splátky od mája 2010 do júna 2013 (odchod žalobcu z domácnosti). Úver od spol. Triangel vo výške 300 000,-Sk (9 958,17 eur) bol tiež investovaný do nehnuteľnosti a z úveru do Slovenskej sporiteľne bol po výplate sumy 10 672,66 eur (vyplatenie úveru jej matky) investovaný zvyšok vo výške 19 327,34 eur. Ku dňu rozvodu ostalo z tohto úveru nezaplatených 20 632,78 eur, teda skutočne investovaných bolo 9 367,22 eur. Pred manželstvom bolo do nehnuteľnosti investovaných celkovo 18 326,81 eur (rozdiel medzi úverom jej matky a vyplateným zostatkom jej úveru vo výške 2 604,91 eur + úver z Trianglu 9 958,17 eur + úver od PSS 9 958,17 eur mínus splatená suma počas manželstva 4 194,44 eur). Počas manželstva bolo investovaných 4 194,44 eur ako splátky v PSS a 9 367,22 eur ako splátky v Slovenskej sporiteľni. Hodnota aktív - investícií do nehnuteľnosti teda činí 13 561,66 eur. Navrhla preto prikázať do jej výlučného vlastníctva nehnuteľnosti a uložiť jej povinnosť vyplatiť úver v Slovenskej sporiteľni.

12. V podaní zo dňa 4.4.2017 ešte doplnila, že žiadne úspory, z ktorých by podľa vyjadrenia žalobcu mali financovať prestavbu, nemali. Poukázala pritom na výšku príjmu žalobcu v období od 12/2010 do 03/2011 a za 08/2011, z čoho je podľa nej zjavné, že z takéhoto príjmu nemohli nič usporiť. K popretiu jej tvrdenia, že žalobca mal nízky príjem, ktorý ešte aj prepil, poukázala na potvrdenie MUDr. Petríka o tom, že žalobca bol liečený na závislosť na alkohole. Poprela tiež tvrdenia žalobcu, že by sa podieľal na chode domácnosti, splácaní úverov a údržbe domu. O to sa starala žalovaná s pomocou jej mamy a predtým aj babky. Ani práce na dome nerealizoval sám, ale ich známi alebo pracovníci firiem. Z tohto je zrejmé, že sa len v minimálne miere pričinil o nadobudnutie majetku patriaceho do BSM.

13. Žalovaná k týmto vyjadreniam pripojila ako dôkazy (okrem dokladov týkajúcich sa hnuteľných vecí) pokladničný blok zo dňa 9.1.2008, Umowu o wykonanie dachu (t.j. zmluvu o vykonaní strechy) s faktúrou a príjmovým pokladničným dokladom z 30.8.2011, zmluvu o poskytnutí úveru „Triangel rekonštrukcie“ č. U 03380-05 zo dňa 7.9.2005, potvrdenie o splatení tohto úveru zo dňa 17.9.2010, žiadosť o vydanie potvrdenie o kúpe dverí, faktúry č. 32000507 a 6200912 s dvoma príjmovými pokladničnými dokladmi, potvrdenie Slovenskej sporiteľne o zostatku úveru č. 532829565 ku dňu 25.4.2015, 11 dokladov od Slovenskej sporiteľne o hotovostnom vklade, potvrdenie Spoločenstva lesov a pasienkov v Z., potvrdenie H. W., lekársku správu MUDr. Petríka, 2 platobné príkazy na výplatu dávok a 5 výplatných pások žalobcu.

14. Na predbežnom prejednaní sporu strany zhodne uviedli, že spolu žili asi od roku 2002 (aj keď sa medzitým aj rozchádzali) a potom ako manželia, že obe autá boli napísané na žalovanú ako podnikateľku, že vozidlo Kia Sportage v rokoch 2010 až 2012 zväčša používal žalobca na cestu do práce (podľa žalovanej to bola jej dobrá vôľa, že ho mohol používať), že počas manželstva bolo na rodinnom dome, ktorý mal rovnú strechu a bol v tvare kocky, vytiahnuté podkrovie, že počas manželstva boli v podkroví vykonané práce uvedené v žalobe ako investície pod bodmi 1 - 9, 23 - 29 a 34 - 35 a na zostatku úveru od Slovenskej sporiteľne ku dňu zániku manželstva vo výške 20 632,78 eur. Rozdielne názory mali strany na hodnotu rodinného domu s pozemkom (žalobca 100 000 eur, žalovaná 50 000 eur), ktoré práce sa v podkroví a v dome robili pred a ktoré po uzavretí manželstva (žalobca - do jeho odchodu v podkroví boli natiahnuté priečky, lepidlo, omietky a v 2 izbách podlaha, terasa bola urobená pred manželstvom, ale počas manželstva bola vymenená dlažba a robené zábradlie, pri prerábke schodiska mal na mysli natiahnutie omietok; žalovaná - v podkroví pri odchode žalobcu boli iba holé priečky bez lepidla a podláh, až po zániku manželstva bolo na priečky natiahnuté lepidlo, omietky, bolo vymaľované a urobené podlahy, na terase sa vymieňala dlažba, ale pred uzavretím manželstva, nevedela sa vyjadriť, kedy boli robené omietky na schodisku; pri prerábke oboch kúpeľní obe strany zotrvali na svojich stanoviskách).

15. Po zmene právneho zastúpenia žalobcu nový právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 21.6.2018 upravil (podľa obsahu zmenil) žalobu v tom smere, že motorové vozidla Kia Sportage nepatrí do BSM vzhľadom na to, že podľa kúpnej zmluvy sa vlastníctvo nadobudlo účinnosťou zmluvy, čo bolo podpisom zmluvy. Do BSM potom patrí hodnota splátok za toto vozidlo od vzniku do zániku manželstva (od 24.4.2015 do 25.4.2015), t.j. splátky 12 až 36 po 691,17 eur, čo je spolu suma 17 279,25 eur. Pri motorovom vozidle Huyndai Tucson navrhol vyžiadať leasingovú zmluvu č. LZF/07/50912 na určenie vzniku vlastníckeho práva. Pri ostatných hnuteľných veciach vzhľadom na ich nízku až nulovú zostatkovú hodnotu a nesúhlasné stanovisko žalovanej súhlasil s tým, že tieto nepatria do BSM a nežiadal ich v tomto konaní vysporiadať. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam trval na tom, že do BSM patrí polovica rodinného domu a pozemku. Pokiaľ ide o investície uviedol, že vykonanými investíciami došlo k zhodnotenia aj podielu žalovanej na nehnuteľnostiach vo výške 1, ktorý má vo výlučnom vlastníctve, preto požadoval v zmysle § 150 OZ polovicu zvýšenia hodnoty tohto podielu žalovanej. Na ohodnotenie nehnuteľností a ohodnotenie podielu žalovanej navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Zotrval na položke ťarchy - úver od Slovenskej sporiteľne. K úveru od PSS, a.s. uviedol, že mu patrí polovica splátok vyplatených na tento úver počas manželstva v zmysle § 150 OZ, teda 60 splátok po 110,18 eur, t.j. polovica zo sumy 6 610 eur. Do BSM patrí tiež prípadný kladný rozdiel hodnoty podnikateľského majetku žalovanej ako podnikateľky medzi hodnotou ku dňu uzavretia manželstva a ku zániku manželstva. Na určenie tejto hodnoty navrhol nariadiť znalecké dokazovanie. Ostatné položky nenavrhol v konaní oceňovať a viesť k nim dokazovanie, či patria do BSM.

16. K svojmu podaniu pripojil ako dôkazy email zo dňa 13.6.2015 o ukončení zmluvy č. LZF/07/50912, výpis z účtu č. 1 z OTP Banky Slovensko, a.s., výpis na žalovanú zo stránky finstat.sk, kúpnu zmluvu č. 5200092 zo dňa 28.5.2008, zmluvu o úvere CarCredit zo dňa 28.5.2008, splátkový

kalendár k tejto zmluve, potvrdenie Slovenskej sporiteľne o zostatku úveru č. 532829565 ku dňu 25.4.2015 a následne aj znalecký posudok Ing. X. Štupáka č. 106/2011.

17. V ďalšom priebehu konania v jednotlivých písomných vyjadreniach a na vytýčených pojednávaniach strany sporu trvali na svojich stanoviskách.

18. Žalobca ešte uviedol, že v súvislosti s vozidlom Huyndai patrí do BSM suma 620,39 eur. Okrem toho reagoval na tvrdenia žalovanej ohľadne požívania alkoholu tak, že si dal pivo, ale nie je pravdou, že chodil ožratý. Potvrdil, že chodil k MUDr. Petríkovi, ale preto, aby to u nich nejako fungovalo. K výplatným páskam uviedol, že na týchto bola iba minimálna mzda, ale žalovaná nepredložila všetky doklady k výplatným páskam, na ktorých bolo na papieriku napísané, koľko hodín odrobili a koľko im skutočne bolo vyplatené. Od asi do októbra 2012 pracoval v Holandsku, asi do februára až marca 2013 bol doma a potom pracoval v Bratislave asi do konca roka 2013. Na jar 2014 odišiel do Belgicka. V Holandsku zarábal asi 1 400 - 1 500 eur mesačne, v Bratislave max. do 1 000 eur a v Belgicku asi 1 400 - 1 500 eur. Keď pracoval v Holandsku za slovenskú firmu DOMUS, ktorá už zanikla, po výplatu chodila žalovaná a tieto peniaze boli v trezore v ich dome. Príjem z Bratislavy chodil na spoločný účet v Slovenskej sporiteľni, príjem z Belgicka si už nechal zasielať na svoj účet. Všetky náklady spojené s domácnosťou alebo čo bolo potrebné zaplatiť, platila žalovaná zo spoločných peňazí. Vyjadril sa aj k ďalším okolnostiam ich života v reakcii na vyjadrenia žalovanej (ohľadne užívania marihuany, mileniek a pod., ktoré žalobca poprel). K podaniu žalovanej pred nariadením znaleckého dokazovania na ohodnotenie hodnoty nehnuteľností, v ktorom rozpísala žalovaná jednotlivé stavebné úpravy podrobnejšie podľa rokov, uviedol, že pred uzavretím manželstva bola vykonaná výmena okien a 1 dverí a výmena radiátorov vrátane rozvodov kúrenia, čo spolu stálo 294 000,-Sk, kde úver z PSS bol len 250 000,-Sk a zvyšok bol hradený zo spoločných úspor. Všetky ostatné stavebné práce uvádzané žalovanou boli vykonané počas manželstva. K prácam uvádzaných žalovanou, že boli vykonané po jeho odchode zo spoločnej domácnosti a po zániku manželstva poukázal na dôkazné bremeno, ktoré zaťažuje žalovanú.

19. Žalovaná vo svojich vyjadreniach trvala najmä na tom, že motorové vozidlá nepatria do BSM a posledná splátka na vozidlo Huyndai bola síce uhradená počas manželstva, ale z prostriedkov, ktoré boli nadobudnuté pred uzavretím manželstva. Žalovaná súhlasila s tým, že hnuteľné veci nepatria do BSM. Žalovaná poprela, že by chodila žalobcovi po výplatu, že mala peniaze na domácnosť a iných výdavkov od žalobcu. Potvrdila existenciu spoločného účtu, ale podľa nej mal žalobca aj vlastný účet, kde mal utajené peniaze. Lepidlo a omietky sa ťahali asi mesiac po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti, robil to V. Z. s bratom Q. a pomáhal im jej brat E. E.. Asi do roka od odchodu žalobcu sa podkrovie dorobilo, boli urobené podlahy, vymaľovalo sa. Zábradlie na schodisku k podkroviu sa robilo až v roku 2018, podobne ako zábradlie k prístavbe rodinného domu. Opakovane poukazovala na povinnosť, na ktorú sa žalobca zaviazal, a to doopatrovať matku žalovanej. V podaní pred nariadením znaleckého dokazovania na ohodnotenie hodnoty nehnuteľností žalovaná rozpísala jednotlivé stavebné úpravy podrobnejšie podľa rokov s tým, že počas manželstva do odchodu žalobcu sa vykonala nadstavba rodinného domu (betónovanie, múry, elektroinštalácia, strecha, v jednej izbe bola daná sieťka a lepidlo) a prístavba k rodinnému domu a na 2. poschodí prístavby bola kompletne urobená detská izba. Počas manželstva po odchode žalobcu bolo v 3 izbách v podkroví natiahnuté lepidlo, sieťka a štuk a bolo kúpené jedno okno v suteréne. Po doručení spresnenia žaloby opakovane poukázala na opustenie domácnosti žalobcom, na neprispievanie na údržbu a prevádzku nehnuteľností, na využívanie motorového vozidla Kia počas práce v Holandsku, ako aj v Bratislave a na to, že by žalobca mal platiť leasingové splátky, na nadobudnutie starého rodinného domu, do ktorého bolo potrebné investovať, pričom žalobca neprispieval na splátky. Vo vyjadrení zo dňa 5.3.2021 ešte poukázala na výplatné pásky žalobcu za niektoré mesiace v rokoch 2010 a 2011, z ktorých podľa jej názoru vyplýva, akým podielom sa žalobca podieľal na nadobudnutí spoločného majetku.

20. V priebehu konania ešte žalovaná predložila tieto dôkazy: potvrdenia o podaní daňového priznania za roky 2011 a 2012, daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb za roky 2010, 2013, 2014, 2015, výkaz o majetku a záväzkoch a výkaz o príjmoch a výdavkoch za roky 2010, 2013, 2014, účtovnú závierku za roky 2014 a 2015, leasingovú zmluvu č. LZF/07/50912 zo dňa 22.6.2007, výpis z daňového priznania za rok 2011 a 2012, faktúry č. 02/2005/E zo dňa 20.7.2005, č. 25306 zo dňa 9.8.2005, č. 30/2005 zo dňa 8.11.2005 a 034/2009 zo dňa 30.12.2009, 4 príjmové pokladničné doklady o úhrade týchto faktúr, niekoľko pokladničných dokladov o nákupe rôzneho stavebného materiálu a výplatné pásky

žalobcu za mesiace 01, 02, 06, 08, 09, 10 a 11 v roku 2010 a 05, 06, 07 a 09 v roku 2011. Zároveň žalovaná navrhla výsluch svedkov Z. E.vej, V. Z., E. E..

21. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu po podaní znaleckého posudku Ing. Zimu netrval na znaleckom posudku na ohodnotenie podnikateľského majetku žalovanej. Následne na výzvu súd spresnil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zmenu žaloby podaním zo dňa 21.12.2020 tak, že po zhrnutí hodnoty majetkových práv (úhrad na motorové vozidlá 17 279,25 eur + 620,39 a na úver z PSS 6 610 eur), nehnuteľností (podiel 1 v hodnote 49 100 eur), investícií do majetku žalovanej (7 700 eur), záväzkov (zostatok úveru od Slovenskej sporiteľne 20 632,78 eur) navrhol prikázať žalovanej všetky položky patriace do BSM a zaviazať žalovanú vyplatiť mu sumu 30 338,43 eur. K sume výplaty dospel súčtom aktív (17 279,25 + 620,39 + 6 610 + 49 100 + 7 700) vo výške 81 309,64 eur poníženej o záväzok vo výške 20 632,78 eur, teda čistá hodnota majetku predstavuje sumu 60 676,86 eur a polovica z tejto sumy je 30 338,43 eur. Túto zmenu súd doručil právnemu zástupcovi žalovanej a pripustil ju na pojednávaní dňa 31.5.2021, keďže výsledky doterajšieho dokazovania mohli byť podkladom pre pripustenie takejto zmeny.

22. Svedkyňa Z. E.vá, matka žalovanej pri svojom výsluchu na pojednávaní na otázky právneho zástupcu žalovanej uviedla, že predala čiastku na rodinnom dome dcére a žalobcovi, lebo chceli zobrať úver a nemali čím ručiť. Kúpnu cenu nesplatili vôbec, lebo tých 9 000 eur išlo na opravu rodinného domu. Peniaze išli na opravu kúpeľky a ostatných vecí. Pred uzavretím manželstva sa robili kúpeľky, vstavaná skriňa, okno vo verande, schodište drevené v dome. Počas manželstva sa stavalo 3. poschodie. Po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti sa robili podlahy, omietky. Robil to V. Z.. Žalobca sa prác nezúčastňoval, iba chodil piť. Žalobca sa nestaral o materiál, pracovníkov, nič nenakupoval, všetko zabezpečovala dcéra. Rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu financovala dcéra, pomáhala jej ona aj so svojou mamou, keď ešte žila. Na otázky právneho zástupcu žalobcu uviedla, že peniaze, ktoré mala dostať (od dcéry a žalobcu), išli na opravu strechy. Podiel predala dcére a žalobcovi po uzavretí ich manželstva a vtedy mala aj úver, brala ho od VÚB asi vo výške 9 000 eur. Tento úver nebol zabezpečený záložným právom a vyplatili ho mladí, keď zobrali pôžičku. O iných úveroch na rekonštrukciu domu nevie. Potvrdila, že žalobca robil v Holandsku, chodil približne na 20 dňové turnusy. Náklady spojené s užívaním domu platila dcéra. V čase rozvodu manželstva bola na dome urobená sedlová strechy, v čase rozvodu boli už natiahnuté omietky, urobené podlahy, pričom doplnila, že ju bolia nohy a nevie, čo sa hore všetko robilo, lebo tam nevyšla.

23. Svedok V. Z. pri svojom výsluchu na pojednávaní na otázky právneho zástupcu žalovanej uviedol, že asi v roku 2012 pracoval ako murár na dome žalobcu a žalovanej. Robil tam, keď nebol v práci. Robil pomaly všetko, od prestavby podkrovia, cez murovanie, robil štukové omietky, plávajúce podlahy. Keď bol žalobca v zahraničí, tak pracoval sám, keď bol žalobca doma, tak robili spolu. Žalobca opustil spoločnú domácnosť až po dokončení prác v podkroví. Po odchode žalobcu tam možno ešte robil, ale maximálne 1-2 dni. Brat žalovanej E. E. s ním nerobil.

24. Svedok E. E., brat žalovanej, pri svojom výsluchu na pojednávaní na otázky právneho zástupcu žalovanej uviedol, že sestre pomáhal s plávajúcimi podlahami v podkroví v 4 miestnostiach, robil ich spolu so sestrou. Nepomáhal pri schodišti. Žalobca mu nepomáhal. V tom čase mu už mama hovorila, že sú rozvedení. Čo vie, tak materiál kupovala sestra a ona aj splácala pôžičku. Na otázky právneho zástupcu žalobcu uviedol, že s týmito prácami pomáhal asi v 6. mesiaci roku 2015, bola tam akurát sestra. V podkroví v tom čase bol podkladový betón, steny už boli hotové, teda boli na nich omietky. O tom, že to financovala sestra mu hovorila sestra. Mama tam nechodila.

25. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 31.5.2021 trval na podanej žalobe v zmysle jej spresnenia. K podaniu žalovanej zo dňa 5.3.2021 uviedol, že ho vyhodnotí súd v rámci právneho posúdenia, ale mal za to, že predmetom je vyporiadanie spoločného majetku, a teda skutočnosť, či niekto užíval určitú vec viac alebo menej nemôže byť dôvodom, ktorý by menil hodnotu veci. Záväzok poskytnúť opateru a starostlivosť matke žalovanej sa netýka strán sporu a spoločného majetku. Vyjadril ochotu žalobcu dohodnúť sa na odplate vo výške 25 000 eur s tým, že ak žalovaná nebude súhlasiť, bude trvať na výplate podľa spresnenej žaloby.

26. Právny zástupca žalovanej na tomto pojednávaní zotrval na doterajších vyjadreniach, ktoré v skratke zhrnul s poukazom na potrebu zohľadniť mieru, akou sa ktorý z manželov zaslúžil o

nadobudnutie spoločných vecí, starostlivosť o deti a spoločnú domácnosť a skutočnosť odchodu žalobcu zo spoločnej domácnosti už v júni 2013. Vzhľadom na to, že žalobca neprispieval na domácnosť, údržbu nehnuteľností a splácanie úveru navrhol podiel žalobcu znížiť na minimum. Takisto mal za to, že záväzok doopatrovať matku žalovanej s vecou súvisí. Poukázal tiež na nemorálne požiadavky a správanie sa žalobcu a jeho správanie nepovažoval za súladné s dobrými mravmi.

27. Žalovaná na tomto pojednávaní poukázala na to, boli 3 roky manželia a žalobca požaduje 30 000 eur. S exmanželom spolu žili 22 mesiacov, počas ktorých splácali úver a 8 rokov ho splácala sama. A žalobca ešte chce podiel z domu.

28. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a vyžiadanými súdom ako sú uvedené v bodoch 3, 5, 6, 8, 13 a 20 tohto odôvodnenia, výsluchmi svedkov Z. E.vej, V. Z., E. E., znaleckým posudkom Ing. Zimu č. 14/2020 a zistil tento skutkový stav:

29. Strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 24.4.2010, toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4P/250/2013-202 zo dňa 9.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.4.2015 vo výroku o rozvode manželstva, čím zaniklo aj ich BSM. Podľa tohto rozsudku žalobca odišiel zo spoločnej domácnosti od júla 2013. Žalovaná udávala zo začiatku odchod žalobcu v júli 2013, neskôr v júni 2013. Pred uzavretím manželstva žili strany sporu asi od roku 2002 ako druh a družka. Strany sporu sa na vyporiadaní BSM nedohodli.

30. Z vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že počas trvania manželstva nadobudli strany sporu majetok, majetkové práva a záväzky (ťarchy) nasledovne:

31. Nehnuteľnosti (ako to vyplýva najmä LV č. XXX. v k.ú. Z. a z kúpnej zmluvy zo dňa 20.7.2011), a to rodinný dom súp. č. XX a parcelu KN C 82, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 799 m2 zapísaných na LV č. XXX v k.ú. Z. v podiele 1.

32. Zo zhodných tvrdení strán sporu a pripojených dôkazov ohľadne nákupu materiálu príp. zaplatení prác mal súd preukázané, že počas manželstva bola na rodinnom domu vymurovaná nadstavba 3. poschodia so sedlovou strechou, sieťkovanie priečok v podkroví a urobenie omietok, okná v podkroví a prístavbe, štablón, komíny a zateplenie, kúrenie v podkroví a elektroinštalácia, detská izba s omietkami na steny a strop a podlahami a armovanie a betonáž venca v podkroví a v prístavbe. Z ďalších vyjadrení strán sporu mal súd preukázané, že v rodinnom dome boli vykonané aj práce a kúpený materiál pri položkách označených v žalobe pod bodmi 10 (zadná terasa a zábradlie a dlažba), 11 (omietky na schodišti), 12 - 22 (horná a dolná kúpeľňa) a 30 - 33 (veranda), avšak v tomto ostal rozpor, či tieto práce a materiál boli vykonané a kúpené pred alebo počas manželstva.

33. Hnuteľné veci a práva s nimi súvisiace.
34. Na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXXX zo dňa 28.5.2008 nadobudla žalovaná ako podnikateľka (samostatne zárobkovo činná osoba) motorové vozidla Kia Sportage, a to ku účinnosti zmluvy, ktorá nastala podpisom zmluvy. Toto motorové vozidlo bolo kúpené za kúpnu cenu 24 530 eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 4 906 eur bola vyplatená v deň podpisu zmluvy a zvyšok vo výške 19 624 eur od spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s. Dňa 28.5.2008 uzavrela žalovaná ako podnikateľka zmluvu o úvere CarCredit so spol. UniCredit Leasing Slovakia, a.s., podľa ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 80% z kúpnej ceny určenej vo výške 24 530 eur. Podľa predloženého splátkového kalendára sa žalovaná zaviazala úver splácať 36 mesiacov od 5.6.2009 do 5.5.2012 a splátky činili sumu vo výške 691,17 eur. K 10.5.2012 bol tento úver splatený.

35. Dňa 22.6.2007 uzavrela žalovaná ako podnikateľka leasingovú zmluvu č. LFF/07/50912 so spol. ČSOB Leasing, a.s. Predmetom leasingu bolo motorové vozidla Huyndai Tucson. Doba finančného prenájmu bola dohodnutá na 36 mesiacov s mesačnou splátkou 17 502,50 Sk a poplatkom za prevod vlastníctva vo výške 1 190,-Sk. Podľa predloženého emailu zo dňa 13.6.2016 bola táto zmluva riadne ukončená, pričom z prehľadu uhradených splátok vyplýva, že tieto boli splatné od 22.6.2007 do 22.5.2010, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 6.5.2010 a dňa 31.5.2010 bola ešte uhradená suma 39,50 eur. Obe vozidlá sú zapísané na žalovanú ako podnikateľku. Obe strany na konci konania

zhodne tvrdili, že tieto vozidlá nepatria do BSM, žalobca však požadoval polovicu úverových alebo leasingových splátok za tieto vozidla splatených počas manželstva.

36. Podľa zhodných vyjadrení strán sporu motorové vozidlo Kia Sportage využíval od októbra 2010 do mája 2012 zväčša žalobca na cestu do práce.

37. Ťarchy
38. Počas manželstva bol stranám sporu poskytnutý úver od Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 30 000 eur na základe zmluvy č. 0532829565 zo dňa 17.8.2011, ktorý bol zabezpečený záložným právom k rodinnému domu súp. č. XX a pozemku KN C 82 v k.ú. Z.. Tento bol použitý na rekonštrukciu rodinného domu. Z tohto úveru vyplatili strany sporu sumu 10 672,66 eur, ktorá bola dohodnutá ako kúpna cena v kúpnej zmluve zo dňa 20.7.2011, a to ako zostatok úveru matky žalovanej. Ku dňu zániku manželstva, t.j. k 25.4.2015 bol zostatok tohto úveru podľa potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 20 632,78 eur. Podľa zhodných tvrdení strán sporu tento úver po odchode zo spoločnej domácnosti splácala žalovaná.

39. Zo zhodných tvrdení strán sporu a na základe zmluvy o poskytnutí úveru „Triangel rekonštrukcie“ č. U 03380-05 zo dňa 7.9.2005 uzavretou so spol. VÚB, a.s. mal súd preukázané, že pred manželstvom boli žalovanej poskytnuté dva úvery, a to v roku 2005 od PSS, a.s., ktorý spláca žalovaná mesačne po 110,38 eur s predpokladaným splatením v 02/2018 a na základe zmluvy zo dňa 7.9.2005 úver vo výške 309 700,-Sk (suma 300 000,-sk vyplatená na účet žalovanej a suma 9 700 eur bola prevedená na účet Slovenské kreditné karty na úhradu výdavkov), ktorý sa žalovaná spolu so spoludlžníkom jej matkou zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 6 410,-Sk so splatnosťou 1. splátky 20.10.2005. Tento druhý úver podľa tvrdení žalovanej, ktoré nebolo popreté, splatila v máji 2005.

40. Podľa znaleckého posudku Ing. Štupáka č. 106/2011 vypracovaného ku dňu 14.6.2011 bola všeobecná hodnota tohto domu s príslušenstvom a pozemkom po zaokrúhlení 55 900 eur. Podľa znaleckého posudku Ing. Zimu č. 14/2020 vypracovaného v tomto konaní bola všeobecná hodnota podielu 1 na rodinnom dome súp. č. XX a parcele KN C 82 v k.ú. Z. ku dňu zániku manželstva (t.j. k 25.4.2015) 49 100 eur a ku dňu vypracovania posudku (ohodnotenie bolo vykonané k 28.8.2020) 54 500 eur. Všeobecná hodnota podielu žalovanej vo výške 1/4 na rodinnom dome súp. č. XX a parcele KN C 82 v k.ú. Z. ku dňu 24.4.2010 (t.j. uzavretie manželstva) je 16 800 eur a ku dňu 25.4.2015 (t.j. zánik manželstva) je 24 500 eur, teda rozdiel je 7 700 eur. Znalec ďalej na podklade otázok súdu ohodnotil aj práce uvedené v žalobe v bodoch 10 - 22, 30 - 33 (teda tie, ktoré žalovaná namietala, že neboli vykonané počas manželstva), a to vo výške 9 650,61 eur bez DPH, t.j. 11 484,23 eur s DPH s tým, že na všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti to má vplyv len pokiaľ ide o vybavenosť domu, ale ide prvky krátkodobej životnosti, ktoré nemajú zásadný vplyv na predĺženie životnosti stavby ako celku. Bez týchto prác by hodnota podielu vo výške 1 ku dňu 24.4.2010 bola 16 500 eur. Zároveň znalec ocenil aj práce uvádzané žalovanou na strane 356 spisu (t.j. práce označené ako práce po rozvode manželstva), a to na sumu 11 810,48 eur bez DPH, teda 14 172,58 eur s DPH s tým, že v prípade, ak by tieto práce neboli vykonané, všeobecná hodnota podielu 1 by ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku bola 51 200 eur a hodnota podielu 1 by predstavovala bez týchto prác 25 600 eur. Práce označené na strane 356 spisu ako práce po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti ocenil znalec na 1 601,80 eur bez DPH, teda 1 921,30 s DPH.

41. Z kúpnej zmluvy zo dňa 20.7.2011 mal súd tiež preukázané, že v čl. VII bod 1 bol uvedený aj záväzok kupujúcich, teda oboch strán sporu, že predávajúcu (teda matku žalovanej) zaopatria až do smrti a zabezpečia jej dôstojné bývanie.

42. Z predložených daňových priznaní žalovanej, výkazov o majetku a záväzkoch a výkazov o príjmoch a výdavkov mal súd preukázané, že žalovaná za roky 2010, 2013, 2014 a 2015 bola stále v strate, a to za rok 2010 vo výške 15 792,69 eur, za rok 2013 vo výške 14 142,98 eur, za rok 2014 vo výške 13 974,90 eur a za rok 2015 vo výške 8 696,94 eur. Z výplatných pások žalobcu, ktoré predložila žalovaná za mesiace 01, 02, 06, 08, 09, 10 a 11 v roku 2010 a 05, 06, 07 a 09 v roku 2011 vyplýva, že na týchto bola hrubá mzda v roku 2010 uvedená zväčša vo výške 370 eur (v januári a februári 2010 ešte menej) a v roku 2011 za uvedené mesiace od 400 do 470 eur. Podľa tvrdenia žalobcu na pojednávaní dňa 8.3.2019 pracoval asi 6 rokov v Holandsku, asi do októbra 2012, potom bol doma asi do februára až marca 2013, potom pracoval v Bratislave asi do konca roka 2013 a asi na jar 2014 odišiel pracovať do Belgicka. Tieto tvrdenia žalobcu žalovaná nepoprela.

43. Súd na základe takto ustáleného skutkového stavu právne uzatvára:

44. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnemu nástupcovi pôvodného vlastníka.

45. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

46. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

47. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

48. Manželstvo strán sporu zaniklo rozvodom, čím zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Žalobca podanou žalobou žiadal jeho vyporiadanie v lehote troch rokov od zániku manželstva.

49. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a zisteného skutkového stavu súd ustálil, že strany sporu počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľné veci - rodinný dom súp. č. XX, pozemok KN C 82 v k.ú. Z. v podiele 1 a záväzok vo či Slovenskej sporiteľni, a.s. z titulu poskytnutého úveru. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné, podobne ako skutočnosť, že motorové vozidlá nepatria do BSM. Takisto mal súd vykonaným dokazovaním preukázané (ako je to uvedené nižšie), že zo spoločných prostriedkov bolo investované jednak do podielu žalovanej na nehnuteľnostiach v jej výlučnom vlastníctve a jednak boli splácané úvery alebo leasing poskytnuté iba žalovanej.

50. Sporné medzi stranami sporu ostali tieto podstatné skutočnosti (pre rozhodnutie veci): 1. rozsah investícií do rodinného domu a kedy a kto ich vykonal a prípadné nároky žalobcu z týchto investícií, 2. rozsah nárokov žalobcu na výplatu z úhrad na úvery počas manželstva, ktoré boli poskytnuté žalovanej pred uzavretím manželstva (na motorové vozidlá a do PSS) a 3. akou mierou prispel žalobca k nadobudnutie spoločných vecí a s tým súvisiace otázky výšky podielu strán sporu na spoločnom majetku a otázka prípadného správania sa žalobcu v rozpore s dobrými mravmi (vzhľadom na jeho odchod zo spoločnej domácnosti (čo nebolo sporné) a žalovanou udávané neprispievanie na chod domácnosti a údržbu nehnuteľností).

51. Vo vzťahu k sporným tvrdeniam strán sporu ohľadne času investícií a ďalších okolností s tým spojených súd poznamenáva, že v rámci vyporiadania BSM súd vyporiadava majetok nadobudnutý manželmi počas manželstva. Za situácie, že strany nadobudnú počas manželstva určitú vec, investujú do nej zo spoločných prostriedkov a v čase zániku manželstva túto vec stále vlastnia, je bezpredmetné riešiť výšku investícií, pretože tieto investície sa premietnu do ceny veci, ktorá je predmetom vyporiadania, teda pre rozhodnutie je podstatná zistená cena veci a nie výška investícií. Výška investícií by však mala význam v prípade, ak by boli investované finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov a tento by požadoval náhradu toho, čo sa investovalo do spoločnej veci (takýto nárok však v tomto konaní uplatnený nebol) alebo ak bolo investované zo spoločných prostriedkov do majetku vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov (žalobca sa v tomto konaní domáhal nahradenia toho, čo išlo zo spoločných peňazí do výlučného vlastníctva žalovanej). V zmysle názorov odbornej verejnosti a súdnej praxe je potrebné nahradiť výšku investície.

52. Pokiaľ ide o výšku investícií, medzi stranami sporu nebolo sporné, že počas manželstva bolo z poskytnutého úver investované do 3. poschodia so sedlovou strechou, bolo robené sieťkovanie priečok

v podkroví a urobenie omietok, okná v podkroví a prístavbe, štablón, komíny a zateplenie, kúrenie v podkroví a elektroinštalácia, detská izba s omietkami na steny a strop a podlahami a armovanie a betonáž venca v podkroví a v prístavbe (aj keď žalovaná v priebehu konania najprv pri vyjadrení k žalobe nenamietla vykonanie sieťkovania a omietok počas manželstva, na predbežnom prejednaní sporu tvrdila, že lepidlá a omietky boli urobené až po zániku manželstva a vo vyjadrení zo dňa 15.4.2019 uvádzala, že tieto boli vykonané po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti; vzhľadom na vyjadrenia svedka E. E., ako podkrovie vyzeralo krátko po rozvode manželstva a svedka V. Z. ohľadom prác, ktoré vykonal a do kedy súd uzavrel, že aj tieto práce boli urobené počas manželstva). Strany sporu síce namietali ceny uvádzané druhou stranou, ale obe strany predložili rovnaké faktúry od dodávateľa Jozef Repka - STAVMAT (čl. 108-112) v celkovej výške 10 621,80 eur, ktoré boli vystavené v priebehu rokov 2011 a 2012 (prevažne na murivo, malty a lepidlá, zateplenie, sadrokartón a príslušenstvo potrebné k týmto materiálom a prácam). Žalovaná síce namietala cenu za krov, strechu a izoláciu vo výške 13 000 eur, ale sama predložila zmluvu s Poliakom podnikajúcim pod obchodným menom „rad-bud“ so sídlom v Nowom Saczi (čl. 170), kde za demontáž a montáž strešnej krytiny, komínov, montáž debnenia a fólie, montáž rýn, murovanie stien, minerálnu vlnu a jej položenie a fóliu uhradila sumu 12 672 eur, ktorú aj žalobca akceptoval. Z dokladov predložených žalobcom (čl. 130 - 134) ďalej vyplýva zakúpenie fasádnej omietky vo firme Hards so sídlom v Starej Ľubovni vo výške 1 950 eur (5.6.2012), nákup betónu a armatúr v sumách 2 x 1 500 eur, t.j. spolu 3 000 eur a nákup materiálu na kúrenie vydaného v marci 2012 v celkovej výške podľa údajov z počítača vo výške 2 909,55 eur (1 527,71 eur + 1 381,84 eur) a podľa údajov písaných rukou vo výške 2 559,48 eur (1 344,40 eur + 1 215,08 eur). Keďže záloha bola uhradená vo výške 1 000 eur a na jednej výdajke je rukou uvedená suma 1 215,08 a pod ňou suma 215,08 eur (čo zodpovedá sume zníženej o zálohu 1 000 eur), súd vychádzal z ceny rukou písanej, teda z nákladov na kúrenie vo výške 2 559,48 eur. Žalovaná pritom v podaní zo dňa 15.4.2019 (pred nariadením znaleckého dokazovania) uviedla, že počas manželstva boli na 3. poschodí robené aj radiátory, teda muselo byť robené celé kúrenie, keďže rúry k radiátorom sa naťahujú pred natiahnutím omietok alebo lepidiel a pred samotnou montážou radiátorov. Žalovaná tiež v druhom vyjadrení k žalobe (zo dňa 30.6.2016) potvrdila, že počas manželstva boli urobené aj práce a kúpený materiál uvedený v bodoch 23 - 29 žaloby, ale nesúhlasila s výškou výdavkov na tieto práce a materiál uvádzané v žalobe a uviedla sama náklady na tieto práce a materiál v celkovej výške 1 010 eur (žalobca uvádzal celkové náklady na tieto položky vo výške 2 080 eur). Keďže k týmto položkám súd nemal preukázané skutočne vynaložené náklady, súd vychádzal zo sumy, v ktorej sa tvrdenia strán sporu zhodovali, teda z nákladov vo výške 1 010 eur.

53. Vychádzajúc z týchto dokladov a úvah (ostatné doklady predložené najmä žalovanou sa týkajú skoršieho obdobia pred uzavretím manželstva a iné doklady z obdobia trvania manželstva neboli predložené, príp. niektoré doklady predložené žalovanou boli nečitateľné, teda v tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vykonania aj ostatných prác uvádzaných v žalobe počas manželstva) mal súd preukázané investície do rodinného domu nadobudnutého počas manželstva vo výške 31 813,28 eur (10 621,80 eur + 12 672 eur + 1 950 eur + 3 000 eur + 2 559,48 eur (kúrenie vo výške rukou písanej sumy) + 1 010 eur). Tieto investície boli investované do celého rodinného domu, teda tak do podielu 1, ktorý vlastnili strany sporu v BSM, ako aj do podielu 1 vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Žalobca pritom v priebehu konania nepopieral tvrdenie žalovanej, že tieto investície boli uhrádzané z úveru od Slovenskej sporiteľne, ktorý si počas manželstva zobrali. Išlo teda o investície zo spoločných prostriedkov do majetku vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Pri podiele 1 by teda žalobca mal právo na náhradu investícií zo spoločných prostriedkov do výlučného vlastníctva žalovanej v podiele 1 z celkovo preukázaných investícií, čo predstavuje sumu 7 953,32 eur. Žalobca v žalobe požadoval iba sumu 7 700 eur (vychádzajúc zo zhodnotenia podielu žalovanej vo výlučnom vlastníctve), preto súd vychádzal z návrhu žalobcu vo výške 7 700 eur.

54. K rozsahu nárokov žalobcu na výplatu z úhrad počas manželstva, ktoré boli poskytnuté žalovanej pred uzavretím manželstva (týka sa splátok úverov a leasingu na motorové vozidlá a do PSS) súd poznamenáva, že ak boli zo spoločných prostriedkov platené záväzky jedného z manželov, na základe ktorých nadobudol vec do svojho výlučného vlastníctva, resp. ktoré záväzky boli investované do veci vo vlastníctve jedného z manželov, má druhý z manželov pri vyporiadaní BSM nárok požadovať, aby sa mu nahradilo, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na ostatný majetok druhého z manželov. Tento nárok vyplýva z cit. § 150 OZ. Vo všeobecnosti sú teda uplatnené nároky žalobcu súladné s § 150 OZ. Pokiaľ ide o rozsah týchto nárokov, súd považoval za dôvodné v celom rozsahu nároky na úhradu polovice nákladov spojených s platbami úverových alebo leasingových splátok na motorové vozidlá, a to vo výške 17 279,25 eur za 25 splátok po 691,17 eur pri motorovom vozidle Kia Sportage, ako aj

poslednej splátky a poplatku pri motorovom vozidle Huyndai Tucson vo výške 620,48 eur (580,98 eur + 39,50 eur; žalobca požadoval iba sumu 620,39 eur, preto súd vychádzal zo sumy uplatnenej žalobcom), keďže pri týchto mal súd preukázané, že išlo o úhrady počas manželstva a počas toho, ako strany sporu žili v spoločnej domácnosti a išlo o úhrady úveru na motorové vozidlá vo výlučnom vlastníctve žalovanej. V tomto smere k nároku súvisiacemu s motorovým vozidlom Kia Sportage súd poznamenáva, že tento nárok vo výške 17 279,25 eur považoval za dôvodný s prihliadnutím na skutočnosť, že v čase poslednej splátky malo motorové vozidlo 4 roky, bolo nadobudnuté za cenu 24 530 eur, teda požadovaná suma mohla zodpovedať cene auta v tom období. K námietke žalovanej v podaní zo dňa 5.3.2021, že toto vozidlo užíval v rokoch 2010, 2011 a od apríla 2012 do mája 2013 najmä žalobca, keď ním aj vozil chlapov do roboty do Holandska a potom do Bratislave, teda s ním podnikal a získaval príjem, teda by mal platiť leasingové splátky súd poznamenáva, že aj z tejto námietky je zrejmé, že jednak žalobca pracoval v tomto období v zahraničí resp. v Bratislave (teda svojím príjmom prispieval k nadobudnutiu spoločných vecí, príp. vecí vo výlučnom vlastníctve žalovanej) a jednak že ide o obdobie, kedy ešte strany sporu žili v spoločnej domácnosti a spoločne užívali veci. Podstatné pri tejto námietke však je, že príjem oboch manželov počas manželstva (či zo zamestnania, podnikania alebo z iných zdrojov, ak nejde o príjem z titulu, ktorý podľa zákona nie je príjmom alebo majetkom patriacim do BSM) je príjmom patriacim do BSM, teda v tomto smere (ak obaja manželia pracujú a príjmom prispievajú do BSM) je jedno, z ktorého príjmu by boli splátky platené, t.j. či z príjmu žalobcu alebo žalovanej. Stále ide o úhrady zo spoločných prostriedkov na majetok vo výlučnom vlastníctve žalovanej, čo žalovaná počas celého konania tvrdila (v tomto smere súd poznamenáva, že uvedená námietka žalovanej si odporuje s jej skorším vyjadrením, že motorové vozidla používala iba ona na podnikateľskú činnosť (čím evidentne chcela podporiť tvrdenia, že tieto vozidlá nepatria do BSM)). Takisto je potrebné v súvislosti touto námietkou uviesť, že jednak žalobca predložil doklady o faktúrach o oprave tohto vozidla a úhrade poistky, teda je možné vyvodiť, že týmto spôsobom prispieval o starostlivosť o toto vozidlo a jednak žalovaná netvrdila, že by toto vozidlo užíval žalobca aj po odchode zo spoločnej domácnosti, teda opotrebenie vozidla po odchode žalobcu by potom išlo na vrub žalovanej. Vo vzťahu k motorovému vozidlu Huyndai Tucson je potrebné uviesť, že žalovaná svoje tvrdenia o tom, že malo ísť o splátku z vlastných úspor, nijako nepreukázala a k tomuto tvrdeniu ani nenavrhla žiaden dôkaz. Pokiaľ ide o úhrady na úver žalovanej od PSS, žalobca požadoval náhradu polovice zo splátok od vzniku do zániku manželstva, teda 60 splátok po 110,38 eur v celkovej výške 6 610 eur (celkom splátky pri uvedenej výške činili 6 610,80 eur). Čisto formálne vzaté má žalobca nárok na tieto úhrady, ako už bolo povedané. Súd však pri tomto nároku prihliadol na skutočnosť, že žalobca odišiel v júli 2013 zo spoločnej domácnosti (júl 2013 súd ustálil jednak vzhľadom na závery tunajšieho súdu v rozvodom konaní, ako aj vzhľadom na vyjadrenia žalovanej, ktorá v prvotných vyjadreniach uvádzala odchod žalobcu v júli 2013) a skutočnosť, že odvtedy sa žalovaná musela starať o dcéru, domácnosť a zabezpečovať zvyšné práce na rekonštrukcii domu. Zo zhodných vyjadrení strán sporu je pritom zrejmé, že okrem spoločného úveru platila žalovaná aj tento úver v PSS. Za tohto stavu súd uzavrel ako spravodlivé, že žalobca má nárok na úhradu polovice splátok iba od apríla 2010 do júla 2013, teda za 40 mesiacov po 110,18 eur, teda zo sumy 4 407,20 eur.

55. K otázke, akou mierou prispel žalobca k nadobudnutie spoločných vecí a v tej súvislosti k otázke prípadného správania sa žalobcu v rozpore s dobrými mravmi súd uvádza nasledovné. Strany sporu v priebehu konania urobili predmetom vyporiadania zo spoločných vecí a záväzkov iba podiel na nehnuteľnosti vyššie popísaných a záväzok voči Slovenskej sporiteľni. Okrem toho požadoval žalobcu náhradu toho, čo sa zo spoločných prostriedkov vynaložilo na majetok žalovanej (investície do jej podielu na rodinnom dome a platby na vyššie uvedené úvery a leasing). Je nepochybné, že podiel na nehnuteľnostiach nadobudli strany sporu počas manželstva a dohodnutú kúpnu cenu uhradili zo spoločného úveru. Jedným z hlavných argumentov žalovanej vo vzťahu k zníženiu podielu žalobcu na nadobudnutom majetku bol poukaz na jeho príjem. Je pravdou, že podľa výplatných pások žalobcu sa javí, že jeho príjem za viacero mesiacov v rokoch 2010 a 2011 sa pohyboval na úrovni minimálnej mzdy. Na druhej strane však je potrebné uviesť, že žalovaná nepoprela tvrdenia žalobcu, že asi 6 rokov až do približne konca roka 2012 pracoval v Holandsku. To, že žalobca pracoval v Holandsku, potvrdila pri svojom výsluchu aj matka žalovanej. Súdu je aj z úradnej činnosti známe, že niektorí zamestnávatelia na výplatných páskach uvádzajú iba minimálnu mzdu a zvyšok vyplatia zamestnancom tzv. „na ruku“. Je nelogické, že by žalobca chodil do práce na dlhšie obdobie do značne vzdialenej krajiny s tým, že zarobí minimálnu mzdu. Súdu je známe aj z úradnej činnosti, že za prácou do zahraničia ľudia cestujú práve z dôvodu vyššieho zárobku. Príjem na úrovni 1 400 - 1500 eur, ktorý udával žalobca, preto môže byť skutočne reálny. Súd preto uzavrel, že skutočný príjem žalobcu počas práce v Holandsku, a to aj počas obdobia, kedy nadobúdali podiel na nehnuteľnosti a získali úver, bol nepochybne vyšší, ako

je minimálna mzda. Ak následne pracoval istý čas v Bratislave, kde sú priemerné zárobky najvyššie na Slovensku, žalobcom uvádzaný príjem do 1 000 eur sa javí ako primeraný a reálny. Išlo pritom o príjem v čase, kedy strany sporu nadobudli rodinný dom a pozemok a kedy začali a vykonávali najväčšie práce na rekonštrukcii rodinného domu. V tomto smere je takisto potrebné poukázať na predložené daňové priznania žalovanej a ostatné k nim pripojené listiny, z ktorých vyplýva strata žalovanej za roky 2010, 2013 - 2015 ako je uvedená vyššie, pričom za prvé tri uvedené roky (t.j. 2010, 2013 a 2014) sa strata pohybovala v rozpätí cca 13 000 - 15 000 eur. Pri takýchto stratách je potom otázne, ako žalovaná uhrádzala sama všetky výdavky na domácnosť, spoločný úver a ďalšie svoje úvery bez prispenia žalobcu.

56. Vo vzťahu k miere prispenia k nadobudnutiu spoločných vecí súd tiež poukazuje na skutočnosť, že síce žalovaná tvrdila, že žalobca sa takmer nijako nepričinil o rekonštrukciu domu a podobne sa vyjadrovala aj jej matka vo svedeckej výpovedi, avšak svedok V. Z. (ako jediný svedok, ktorý nebol v príbuzenskom vzťahu ku žalovanej) pri svojej výpovedi uviedol, že ak bol žalobca doma, pracoval s ním na dome, pričom podľa neho žalobca odišiel zo spoločnej domácnosti až po dokončení prác v podkroví. S bratom žalovanej uvedený svedok nepracoval na rodinnom dome (čo tvrdila žalovaná) a aj brat žalovanej pri svojej výpovedi uvádzal pomoc iba pri kladení podláh v roku 2015. Samotný žalobca vo svojich vyjadreniach netvrdil, že sa zúčastňoval všetkých prác, pri mnohých uvádzal iné osoby, príp. Poliaka, ktorý robil strechu a veci s tým súvisiace. Z príjmových pokladničných dokladov k faktúram od Jozefa Repku či výdajok na kúrenie tiež vyplýva, že boli vystavené na žalobcu. Je teda možné vyvodiť, že aj žalobca sa angažoval pri zabezpečovaní materiálu a tvrdenie žalovanej a jej matky, že sa o nič nestaral, sa javí ako účelové, resp. minimálne za obdobie rokov 2011 až 2012 ako nepravdivé (aj keď počas toho, ako bol žalobca v práci v zahraničí, sa skutočne mohla o zabezpečovanie viacerých vecí starať najmä žalovaná; po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti to už mohlo byť tak, ako uvádzala žalovaná, ale v tom čase už podstatná časť nadstavby a prístavby a prác s nimi spojenými už boli vykonané). Podobne poukaz žalovanej na požívanie alkoholu žalobcom preukazovala najmä potvrdením MUDr. Petríka. Z tohto potvrdenia síce vyplýva jedna veta, že sa žalobca liečil na závislosť na alkohole, ale z tohto potvrdenia nie je zrejmé ako dlho, v akom období, príp. bližšie okolnosti tejto závislosti. Je pritom potrebné poukázať aj na skutočnosť, že strany sporu tvorili pár už asi od roku 2002, teda aj z tohto dôvodu je potrebné mať jednoznačne preukázané, ktorého obdobia sa táto závislosť mala týkať a v akom rozsahu existovala, a to aj pre posúdenie tvrdení žalovanej, že veľkú časť príjmu mal žalobca prepiť (čo on poprel). Vychádzajúc len z predloženého potvrdenia MUDr. Petríka neboli preukázané podstatné skutočnosti ohľadne tvrdení žalovanej vo vzťahu k rozsahu a dobe požívania alkoholu u žalobcu, preto v tomto smere žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a túto skutočnosť nemohol súd relevantne vyhodnotiť pri úvahe o pomere podielov strán sporu a pri miere, akou kto z nich prispel k nadobudnutiu spoločných vecí.

57. Odklon od parity podielov má byť v zmysle judikatúry slovenských súdov skôr výnimočný a musí byť odôvodnený výrazne väčším prispením jedného z manželov na nadobudnutí spoločného majetku alebo (resp. súčasne) pri preukázaní, že druhý z manželov podstatne zanedbával svoje povinnosti a možnosti prispieť k nadobudnutiu spoločného majetku (napr. tým, že dlhodobo nikde nepracoval a pod.). Za vyššie popísaného stavu preto súd nemal preukázané, že by niektorá zo strán sporu podstatne väčšou (alebo naopak podstatne menšou) mierou prispela k nadobudnutiu majetku v BSM, preto vychádzajúc zo zásady uvedenej v § 150 OZ súd uzavrel, že podiely pri vyporiadaní BSM sú rovnaké u oboch strán sporu.

58. Pokiaľ ide o správanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, táto námietka sa evidentne týkala predovšetkým obdobia, keď odišiel zo spoločnej domácnosti a podľa tvrdenia žalovanej neprispieval na domácnosť, úver a pod. (aj keď aj predtým nepochybne museli začať nezhody medzi stranami sporu, ktoré napokon viedli k rozvodu ich manželstva). Odchod zo spoločnej domácnosti je pomerne už bežným spôsobom riešenia partnerských nezhôd a sám osebe ho súd nevyhodnotil ako rozporný s dobrými mravmi. V takom prípade je tiež bežné, že každý z manželov si hradí svoje náklady, keďže každému vznikajú svoje náklady, teda aj prípadné neuhrádzania nákladov na domácnosť, kde žila žalovaná spolu s ich dcérou a jej matkou súd nevyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Za takéto konanie by mohlo byť posúdené neprispievanie na spoločný úver. Za okolností daného prípadu však ani toto správanie žalobcu podľa názoru nedosahuje intenzitu, ktorá by odôvodňovala určiť podiel na majetku a právach a povinnostiach v inom ako v rovnakom pomere. Uvedené správanie žalobcu však bolo zohľadnené pri rozsahu jeho nároku vo vzťahu k náhrade toho, čo sa zo spoločných prostriedkov uhradilo

na úver od PSS, a to tak, ako je to uvedené vyššie. Starostlivosť o matku žalovanej je jej osobným nárokom, ktorý nespadá do vyporiadania BSM a tohto sa prípadne musí domáhať matka žalovanej (starostlivosť a bývanie jej pritom je zabezpečované).

59. Za tohto stavu súd uzavrel, že strany sporu počas manželstva nadobudli podiel na nehnuteľnostiach, ktorý v čase rozhodnutia súdu mal hodnotu 54 500 eur (ku dňu ohodnotenia znalcom Ing. Zimom), pričom žalobca požadoval výplatu iba zo sumy 49 100 eur, ktorú znalec Ing. Zima určil ku dňu zániku manželstva (preto súd vychádzal z tejto sumy, keďže požaduje menej) a záväzok voči Slovenskej sporiteľni, ktorý ku dňu zániku manželstva činil 20 632,78 eur (v tomto smere súd poznamenáva, že strany zhodne uzavreli tento zostatok na základe potvrdenia banky, pričom nenavrhli žiadne dôkazy na prípadné preukázanie iných nárokov súvisiacich s týmto úverom). Okrem toho bolo zo spoločných prostriedkov investované aj do veci vo výlučnom vlastníctve žalovanej v dôsledku čoho vzniklo žalobcovi právo požadovať, polovicu z týchto investícií.

60. Pokiaľ ide o tieto uplatnené nároky žalobcu, ktoré označil ako majetkové práva v súvislosti s náhradou úhrad splátok úverov a leasingu na motorové vozidlá, úveru do PSS a nároku z titulu investícií či zhodnotenia nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej súd poznamenáva, že ide o nároky žalobcu vzniknuté v súvislosti s vyporiadaním BSM, ktoré nie sú spoločnými majetkovými právami, preto tieto neuvádzal priamo vo výroku tohto rozsudku a neprikazoval ich nikomu, ale rozhodol iba o povinnosti žalovanej náhradu za tieto nároky tak, ako je to uvedené nižšie.

61. Strany zhodne navrhli, aby podiel na nehnuteľnostiach, ako aj zvyšok úveru od Slovenskej sporiteľne boli prikázané žalovanej, preto súd žalobe v tomto smere vyhovel. Súd prihliadol na skutočnosť, že žalovaná ostala v rodinnom dome bývať, je výlučnou vlastníčkou aj iného podielu na týchto nehnuteľnostiach, a teda bude aj splácať úver, ktorý je zabezpečený touto nehnuteľnosťou. Takéto vyporiadanie najmä nehnuteľností je aj v súlade so zásadou prihliadnutia na potreby mal. detí, keďže so žalovanou býva aj mal. dcéra strán sporu.

62. Vzhľadom na uvedené skutočnosti celková hodnota majetku a aktív tvoriacich predmet vyporiadania je 49 100 eur (cena podielu na nehnuteľnostiach, ktorú požadoval žalobca). Pasíva predstavujú zostatok úveru vo výške 20 632,78 eur.

63. Do vlastníctva bol žalovanej prikázaný majetok a aktíva v sume 49 100 eur (cena podielu na nehnuteľnostiach ku dňu zániku manželstva) a zostatok úveru vo výške 20 632,78 eur. Do vlastníctva žalobcu nebol prikázaný žiaden majetok, aktíva ani pasíva. Po odpočítaní uvedených pasív od aktív je hodnota aktív vo výške 28 467,22 eur. Podiel každej zo strán sporu na uvedených aktívach potom činí 14 233,61 eur. Žalovaná je teda povinná z hodnoty prikázaných aktív vyplatiť žalobcovi sumu 14 233,61 eur.

64. Pokiaľ ide o nároky žalobcu z titulu náhrady úhrad splátok úverov a leasingu na motorové vozidlá, úveru do PSS a nároku z titulu investícií do podielu k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej, tieto považoval za dôvodné v zmysle vyššie uvedeného, teda pri motorovom vozidle Kia Sportage vo výške 17 279,25 eur, pri motorovom vozidle Huyndai Tucson vo výške 620,39 eur (ako požadoval žalobca, keďže tento nárok by bol o pár centov vyšší), pri úvere od PSS vo výške 4 407,20 eur (t.j. len za splátky do júla 2013) a pri investíciách do podielu žalovanej na rodinnom dome v jej výlučnom vlastníctve vo výške 7 700 eur (v ktorej žalobca nárok požadoval). Súčet týchto položiek činí sumu 30 006,84 eur a polovica z tejto sumy predstavuje sumu 15 003,42 eur. Sumu v tejto výške je žalovaná povinná nahradiť žalobcovi z titulu náhrady, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na ostatný majetok žalovanej. Uvedenú sumu súd pripočítal k celkovej sume, ktorú je povinná žalovaná z titulu vyporiadania BSM nahradiť žalobcovi, teda celkovo je žalovaná povinná nahradiť žalobcovi sumu 29 237,03 eur.

65. V zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. súd umožnil žalovanej vyplatiť žalobcovi sumu na vyrovnanie jeho podielu na majetku patriacom do BSM a sumy z titulu toho, čo sa vynaložilo na jej ostatný majetok do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Ide síce o dlhšie obdobie, ale takúto dĺžku súd považuje za primeranú dobu na splatenie uvedených záväzkov vzhľadom na ich výšku, majetkové pomery žalovanej a aj na prípadné vybavenie úveru.

66. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Predmetom tohto konania bolo vyporiadanie BSM strán sporu, pri ktorom súd nie je viazaný

návrhom strán sporu ohľadne jeho vyporiadania. Ide o tzv. iudicium duplex, čiže konanie, v ktorom majú strany sporu na oboch stranách tak postavenie žalobcu, ako aj žalovaného. Aj v tomto konaní je pre účely rozhodovania o trovách konania potrebné posúdiť úspech tej ktorej strany v konaní, ktorý je však vzhľadom na uvedenú špecifickosť konania potrebné posudzovať v širších súvislostiach. Okrem porovnania návrhu na vyporiadanie BSM vo vzťahu k výsledku konania je potrebné prihliadnuť aj na požadovanú a skutočne priznanú výšku vyrovnávacieho podielu, na skutočnosť, ktoré veci patria do BSM a ktoré nie, prípadne aj na správanie strán sporu pred začatím konania, a to v tej súvislosti, či a aký bol priebeh predsúdnych rokovaní strán sporu a či niektorá zo strán bez ospravedlniteľného dôvodu napr. odmietla mimosúdne vyporiadanie, príp. zavinila, že bolo potrebné podať žalobu na súd.

67. V danom prípade sa žalobca pôvodnou žalobou ako aj po jej zmene domáhal prikázania nehnuteľností a úveru žalovanej, čomu súd aj vyhovel. Po zmene žaloby navrhol vypustiť hnuteľné veci (okrem nárokov spojených s motorovými vozidlami), čomu súd vyhovel. Vo vzťahu k ostatným nárokom súvisiacich s nárokmi žalobcu na úhradu toho, čo sa zo spoločného vynaložilo na ostatný majetok žalovanej bol žalobca taktiež úspešný, s malým rozdielom vo výške celkového nároku spôsobeným úpravou sumy z titulu splátok do PSS. Žalobca bol po zmene žaloby takmer v celom rozsahu úspešný, keď BSM bolo vyporiadané v zmysle jeho návrhu a z požadovanej náhrady vo výške 30 338,43 eur mu bola priznaná náhrada vo výške 29 237,03 eur, čo vo vzťahu uvedenej náhrade predstavuje úspech v 96,37 %, neúspešný bol v prevyšujúcej časti, teda v rozsahu 3,63 %. Žalobca síce k žalobe nepripojil doklady o pokuse o mimosúdnom riešení sporu, ako tvrdil, z postoja žalovanej v priebehu konania je však zrejmé, že s nárokmi uplatnenými žalobcom, ktoré sa napokon ukázali ako dôvodné v takmer plnom rozsahu, nesúhlasila. Právny zástupca žalobcu pritom ešte na poslednom pojednávaní tlmočil ochotu žalobcu dohodnúť sa na odplate vo výške 25 000 eur, ak by s tým žalovaná súhlasila, pričom žalobca pôvodne požadoval nižšiu, ako priznanú náhradu (táto sa upravilo v najmä v zmysle záverov znaleckého posudku na ohodnotenie nehnuteností). Pri vyporiadaní BSM strán sporu pritom súd vychádzal z parity podielov strán sporu a námietky žalovanej o inom pomernom rozdelení majetku súd nevyhodnotil ako dôvodné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že žalobca bol úspešnejší v rozsahu 92,74 %, preto mu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.